Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1906. Wydano i rozesłano dnia 21. maja 1906 Część VIII.

Nr. 64.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 19. kwietnia 1906 L. 3457/pr., o poborze dodatków do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1906.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 23. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o poborze dodatków do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1906.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

1. dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo-czynszowego, domowo-klasowego i w miastach od pięcioprocentowego podatku od domów wolnych po 65 halerzy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do państwowych podatków osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 71 h, od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień, unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858 Dz. p. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie, tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim pobierany będzie dodatek do podatków w ustępie 1 wymienionych w wysokości 57 h, zaś do podatków w ustępie 2 wymienionych po 63 h od każdej korony całej należytości tych podatków.

Obwieszczenie to podaje się do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. marca 1906 L. 3581.

Za c. k. Namiestnika:
Łoś w. r.

Nr. 65.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 19. kwietnia 1906 L. 3457/pr., o upoważnieniu Wydziału krajowego do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 2,314.512 koron.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 23. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, którą upoważniono Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki krótkoterminowej na pokrycie reszty niedoboru w budżecie krajowym na rok 1906 w kwocie 2,225.492 koron i przypadających od tej kwoty odsetek w kwocie 89.020 koron, a zatem w ogólnej kwocie 2,314.512 koron, z tem jednakże zastrzeżeniem, że pożyczka ta ma być oprocentowaną najwyżej po 4 od sta, a zwróconą najpóźniej 1. stycznia 1911 roku.

Obwieszczenie to podaje się do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. marca 1906 L. 3581.

Za c. k. Namiestnika:
Łoś w. r.

Nr. 66.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 3. kwietnia 1906 L. 40.550, tyczące się uregulowania obrotu zwierzętami domowemi z państwem niemieckiem.

Na podstawie konwencyi weterynaryjnej z dnia 25. stycznia 1905, Dz. u. p. Nr. 25 ex 1906, zawartej między Austro-Węgrami a państwem niemieckiem c. k. Namiestnictwo zarządza aż do odwołania co następuje:

A) Wprowadzanie zwierząt z państwa niemieckiego przeznaczonych do wolnego obrotu:

1. Po myśli art. 1. konwencyi weterynaryjnej przywóz zwierząt (koni, mułów, osłów, bydła rogatego, owiec, kóz, świń i drobiu) z państwa niemieckiego do Galicyi ogranicza się do stałych miejsc wchodowych, w których zwierzęta te poddane będą kontroli weterynarskiej.

2. Zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia, winny być legitymowane świadectwami pochodzenia, wydanemi przez władzę miejscową i zaopatrzonemi poświadczeniem co do stanu ich zdrowia wydanem przez weterynarza, pozostającego w służbie państwowej, lub też innego weterynarza, który do tego przez władzę państwową specyalnie został upoważniony. Jeżeli świadectwa nie wydano w języku niemieckim, należy dołączyć urzędownie uwierzytelnione tłumaczenie niemieckie.

Świadectwo musi być tego rodzaju, aby na jego podstawie z całą pewnością stwierdzić można pochodzenie zwierząt i drogę, jaką zwierzęta przebyły aż do stacyi wchodowej.

Poświadczenie weterynarskie stwierdzać winno dalej okoliczność, że tak w miejscu pochodzenia zwierząt, jakoteż w sąsiednich gminach w ostatnich dniach 40 przed odejściem zwierząt nie panował księgosusz, ani inna choroba zaraźliwa bydlęca, co do której istnieje obowiązek donoszenia, a którąby się mogła udzielić rodzajowi zwierząt, na który wydano świadectwo.

Pojawienie się odosobnionych (sporadycznych) przypadków wąglika, szelestnicy, róży wąglikowej, lub wścieklizny,*) nie przeszkadza wprawdzie wydaniu poświadczenia, jednakże wypadki takie mają być w świadectwie uwidocznione.

To samo tyczy się także zarazy otrętu na częściach płciowych w razie wydawania świadectw dla wołów i wałachów.

Przypadki zarazy należy uważać za odosobnione (sporadyczne) gdy w ośmiu dniach na jednem obejściu lub w jednym stadzie o stanie wynoszącym mniej niż 20 sztuk zachoruje nie więcej jak jedno zwierzę, w stadzie zaś złożonym z 20 lub większej liczby zwierząt ulegnie zarazie nie więcej jak dziesiąta ich część.

3. Dla koni, mułów, osłów i bydła rogatego mają być wydawane pojedyncze paszporty (osobno na każdą sztukę) dla owiec, kóz, świń i drobiu dopuszczalne są paszporty zbiorowe.

4. Obrót końmi wyścigowymi i kłusakami zależny jest jedynie od przedłożenia świadectw, wydanych przez specyalnie upoważnione kluby wyścigowe i zaopatrzonych ich pieczęcią.

Świadectwa te zawierać mają poświadczenie pochodzenia miejscowej władzy i potwierdzenie urzędowego weterynarza, że koń jest zdrów i że w za-

---

*) Istnienia wścieklizny u psów i kotów nie należy brać w rachubę.

grodzie, gdzie stale przebywał, jakoteż w najbliższem jej otoczeniu w ostatnich 3 miesiącach nie panowała zaraźliwa choroba na konie.

Do wydawania tego rodzaju świadectw upoważnione są na razie berliński „Unionklub“, monachijski związek wyścigów (Münchener Rennverein) i monachijski związek chowu oraz wyścigów kłusem (Münchener Trabrenn- und Zuchtverein).

5. Paszporty zbiorowe dla drobiu muszą być zaopatrzone w poświadczenie, że w gminie, z której się zwierzęta wysyła, żadna zaraźliwa choroba drobiu nie panuje, względnie nie panowała przez 14 dni po dniu, w którym zarazę uznano urzędownie za wygasłą.

Świadectwa są ważne przez ośm dni.

Gdyby termin ten upłynął podczas transportu, w takim razie dla przedłużenia dalszej ośmiodniowej ważności świadectw mają być zwierzęta ponownie badane przez weterynarza państwowego, lub innego weterynarza, który specyalnie do tego przez władzę został upoważniony, a wynik tego badania uwidoczniony w świadectwie.

6. Zwierzęta przeznaczone do przewozu kolejami lub okrętami mają być przed załadowaniem osobno zbadane przez weterynarza państwowego, lub innego weterynarza przez władzę spacyalnie do tego upoważnionego i wynik badania uwidoczniony na świadectwie.

7. Posyłki drobiu przeznaczone do przewozu kolejami lub okrętami mają być przed załadowaniem poddane oględzinom weterynarskim tylko w takich wypadkach, jeżeli świadectwa weterynarskie, któremi są pokryte, wydano wcześniej niż przed trzema dniami.

8. O zamierzonem wprowadzeniu zwierząt ma wprowadzający najpóźniej wieczór dnia poprzedzającego nadejście zwierząt do stacyi wchodowej zawiadomić dotyczącego weterynarza kontrolnego pisemnie, lub telegraficznie, z podaniem pociągu, którym zwierzęta mają nadejść.

9. Weterynarze, którym powierzono kontrolę w granicznych urzędach cłowych, mają sprawdzić przepisane świadectwa pochodzenia co do ich ważności, jakoteż zbadać jak najdokładniej zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia co do niepodejrzanego stanu ich zdrowia.

10. Gdyby przytem bądźto ze względu na stan zdrowia badanych zwierząt, bądź też z uwagi na braki w świadectwach pochodzenia skonstatowano przeszkodę do wpuszczenia zwierząt do kraju, natenczas okoliczność tę winien weterynarz kontrolny zanotować na świadectwach pochodzenia.

Dopiero po uskutecznieniu tych czynności weterynarno-policyjnych i zaprotokołowaniu świadectw pochodzenia (paszportów) może być ze zwierzętami przeznaczonemi do wprowadzenia przeprowadzone postępowanie cłowe.

11. Posyłki, które powyższym przepisom nie odpowiadają, dalej zwierzęta, które weterynarz kontrolny uzna za dotknięte zarazą lub o nią podejrzane, w końcu zwierzęta, które z choremi lub podejrzanemi zwierzętami

równocześnie były przewożone wspólnie w jednym transporcie kolejowym, lub na jednym okręcie, albo na tej samej stacyi, lub tej samej rampie w jednym i tym samym dniu zostały wyładowane lub załadowane, albo wreszcie w jakikolwiek inny sposób weszły z niemi w styczność, mają być od wprowadzenia wykluczone i ze stacyi wchodu cofnięte.

Powód, dla którego transport zwierząt cofnięto, ma być przez weterynarza kontrolnego podany na świadectwie i potwierdzony jego czytelnym podpisem.

O cofnięciu zwierząt i jego przyczynie winien weterynarz kontrolny zawiadomić natychmiast właściwy Urząd cłowy, aby Urząd ten mógł o tem bezzwłocznie i w najkrótszej drodze donieść władzy politycznej pogranicznego powiatu państwa niemieckiego.

O zakwestyonowaniu zwierząt obowiązany jest urzędujący weterynarz przedłożyć każdym razem sprawozdanie swojej władzy politycznej powiatowej a nadto donieść o tem natychmiast urzędowemi kartami korespondencyjnemi c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych i c. k. Namiestnictwu.

Gdyby u wprowadzonych zwierząt stwierdzono zarazę już po przejściu przez granicę, natenczas należy spólnie z przybranym w tym celu weterynarzem urzędowym (państwowym) stwierdzić ten fakt protokolarnie i jeden odpis tego protokołu bezzwłocznie przedłożyć c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych a drugi c. k. Namiestnictwu.

Transporty zwierząt albo pojedyncze zwierzęta, u których stwierdzono zarazę już po przejściu przez granicę nie mogą być zwracane do państwa niemieckiego.

12. Koszta weterynarskiego badania zwierząt mają ponosić strony wprowadzające, a c. k. Urzędy cłowe będą je pobierać na rzecz Skarbu państwa wraz z należytościami cłowemi, zarachowywać w sposób przepisany i odsyłać do etatu politycznego.

13. Za dokonanie weterynarskich oględzin zwierząt wprowadzanych tak w stałych dniach wprowadzania, jakoteż zwierząt wprowadzonych w innych dniach na podstawie wyjątkowego pozwolenia politycznej władzy powiatowej należy uiścić taksę.

Taksa ta wynosi za sztukę:

a) koni, mułów, osłów	3 K — h
b) buhajów, wołów, krów	1 „ 50 „
c) jałownika do $2\frac{1}{2}$ lat wieku	1 „ — „
d) cieląt, świń	20 „
e) owiec, kóz	10 „
f) jagniąt, prosiąt	5 „
g) drób od 1 do 100 sztuk	50 h
za każde dalsze 100 sztuk po	30 „

14. Jako stacye wchodowe, na które ograniczone jest wprowadzanie z Niemiec do Galicyi względnie przewóz przez Galicyę zwierząt (koni, mułów,

osłów, przeżuwaczy, świń i drobiu) i w których one podlegają weterynarskiej kontroli ustanawia się aż do odwołania poniżej podane graniczne Urzędy cłowe, a jako czas kontrolny w miesiącach letnich (t. j. od 1. marca do końca października), tudzież w miesiącach zimowych (t j. od 1. listopada do końca lutego) następujące terminy:

W politycznym powiecie Biała c. k. główny Urząd cłowy w Oświęcimiu, w każdy powszedni dzień, z wyjątkiem świąt uroczystych w miesiącach letnich od godziny 7 rano do 1 po południu, zaś w miesiącach zimowych od godziny 8 rano do 2 po południu.

W politycznym powiecie Chrzanów:

a) c. k. główny Urząd cłowy w Szczakowej w każdy powszedni dzień, z wyjątkiem świąt uroczystych, w miesiącach letnich od godziny 7 rano do 1 po południu, zaś w miesiącach zimowych od godziny 8 rano do 2 po południu.

b) c. k. Uboczny Urząd cłowy w Jaworznie w każdą środę w miarę zgłoszenia i na koszt strony.

Weterynarzami kontrolnymi w Oświęcimiu i Szczakowej są każdocześnie ustanowieni w tych stacyach weterynarze państwowi, a ich zastępcami każdocześni c. k. weterynarze powiatowi w Białej względnie Chrzanowie. Zgłoszenia tyczące się wprowadzenia zwierząt należy wysyłać pod adresem „C. k. weterynarz kontrolny w Oświęcimie względnie w Szczakowej".

Weterynarzem kontrolnym w Jaworznie jest każdoczesny c k. weterynarz powiatowy z Chrzanowa, jego zastępcą każdoczesny weterynarz kontrolny ze Szczakowy.

Gdyby na który z oznaczonych wyżej dni kontrolnych przypadło uroczyste święto, natenczas wprowadzanie zwierząt względnie weterynarska kontrola graniczna ma się odbyć w dniu następnym tego samego tygodnia, w godzinach wyżej oznaczonych.

15. W razie nadzwyczajnej kontroli t. j. przy wprowadzaniu zwierząt przez stacyę wchodową w Jaworznie na podstawie osobnego pozwolenia c. k. Starostwa w Chrzanowie w innym dniu tygodnia a nie w ustanowionym dniu kontrolnym, mają interesowane strony uiścić naprzód we właściwym urzędzie cłowym oprócz przypadającej taksy oględzin także i ewentualną nadwyżkę kosztów wysłania weterynarza kontrolnego.

16. O udzieleniu nadzwyczajnego pozwolenia na wprowadzenie zwierząt ma c. k. Starostwo w Chrzanowie zawiadomić zawczasu c. k. Urząd cłowy w Jaworznie.

17. Weterynarze państwowi, lub inni weterynarze ustanowieni przez władzę państwową do wykonywania kontroli granicznej jakoteż weterynarze inspekcyjni obowiązani są zawiadomić bez zwłoki i to telegraficznie c. k. Namiestnictwo o takich transportach zwierząt, które podlegając w myśl tych przepisów granicznej kontroli weterynarskiej, z jej obejściem przypuszczoneby zostały do przewozu lub przywozu.

B) Wzajemny obrót zwierzętami na paszę i mały obrót graniczny.

18. Obrót zwierzętami na paszę wprowadzanemi z niemieckich do austryackich obszarów granicznych i odwrotnie dozwolony jest pod następującymi warunkami:

a) właściciele stad takich są obowiązani przy przejściu przez granicę przedłożyć do sprawdzenia (zbadania i uwierzytelnienia) wykaz zwierząt, które zamierzają wprowadzić na paszę z podaniem ilości sztuk i szczególnych oznak zewnętrznych tychże;

b) powrót takich zwierząt dozwolony będzie tylko po sprawdzeniu ich tożsamości.

Gdyby jednak w czasie trzymania na pastwisku choroba stadna, mogąca się udzielić dotyczącemu rodzajowi zwierząt, wybuchła w jednej części stad, albo w miejscu oddalonem od pastwiska mniej niż 20 klm., albo też na tej drodze, którą zwierzęta mają przebyć z powrotem z pastwiska do stacyi granicznej, natenczas wzbroniony jest powrót zwierząt do obszaru drugiego państwa, chyba jeżeliby wyjątkowo wymagały tego nagłe okoliczności (brak paszy, słoty i t. p.).

W takich wypadkach może nastąpić powrót zwierząt, które dotąd zarazie nie uległy, tylko przy zastosowaniu obmyślonych przez przynależne władze środków ochronnych dla zapobieżenia rozwleczeniu zarazy.

Zwierzęta wprowadzone w obrocie pastwiskowym z obszarów granicznych państwa niemieckiego do austryackich obszarów granicznych i na odwrót mogą być dopuszczone do wolnego obrotu w Austro-Węgrzech względnie w państwie niemieckiem, jeżeli niema żadnych wątpliwości co do ich stanu zdrowia i jeżeli względem miejscowości ich pochodzenia nie istnieją weterynarno-policyjne ograniczenia lub zakazy.

19. Mieszkańcy miejscowości oddalonych od granicy nie więcej niż 5 klm. mogą ze swemi własnemi zwierzętami zaprzężonemi do pługa lub wozu przechodzić przez granicę w obu kierunkach i o każdej godzinie, jednak tylko w celach wykonania robót gospodarskich, lub spełnienia swego rzemiosła i przy zachowaniu obowiązujących przepisów cłowych.

20. Transporty drobiu w obrocie granicznym złożone z mniej niż 100 sztuk mają być przy wprowadzaniu i wyprowadzaniu stosownie do przepisów art. 2 konwencyi weterynaryjnej pokryte tylko świadectwem pochodzenia, wydanem przez miejscową władzę; zaopatrywanie zaś takich świadectw klauzulą weterynarską nie jest potrzebne.

Przez obrót graniczny rozumie się obrót drobiem z granicznego powiatu jednego państwa związanego umową, celem zużytkowania go w powiecie granicznym państwa drugiego.

C) Obrót zwierzętami przeznaczonemi do wywozu do państwa niemieckiego.

21. Konie, muły, osły, bydło rogate, owce i kozy wyprowadzane do państwa niemieckiego, mają być w myśl konwencyi weterynarskiej kryte świadectwami pochodzenia (paszportami) wydanemi przez władzę miejscową i zaopatrzonemi klauzulą weterynarską po myśli artykułu 2 konwencyi.

Jeżeli świadectwa pochodzenia (paszporty), nie są zaopatrzone przepisaną klauzulą weterynarską, wówczas zwierzęta wywożone do Niemiec podlegają stosownie do art 2 konwencyi weterynaryjnej w tutejszych stacyach wchodowych i w dniach wyznaczonych (rozdział „A“ punkt 14) na koszt strony kontroli ustanowionego weterynarza, który — o ile nie zachodzą przeszkody — umieścić na paszportach wspomnianą klauzulę.

Za zbadanie takich zwierząt wywożonych należy uiszczać w właściwym urzędzie cłowym taksę, jaka jest ustanowiona rozporządzeniem z dnia 26. listopada 1898 L. 92.582, Dz. u. kr. Nr. 108, za oględziny zwierząt w kraju przewożonych kolejami żelaznemi.

Oprócz ustanowionego w rozdziale „A“ punkt 14 dnia kontrolnego może polityczna władza powiatowa w Chrzanowie za zgłoszeniem właściciela pozwolić na wywóz zwierząt przez stacyę wchodu w Jaworznie także i w innych dniach tygodnia, jeżeli strona poniesie koszta delegowania weterynarza kontrolnego podług rozdziału „A“ punkt 15.

Zgłoszenia takie uskuteczniać należy ustnie, pisemnie lub telegraficznie najpóźniej na 24 godzin przed dniem wywozu.

Zresztą przy wyprowadzaniu koni, bydła rogatego, owiec i kóz do państwa niemieckiego należy stosować analogicznie przepisy, jakie obowiązują przy wprowadzaniu tych zwierząt z Niemiec do Austro-Węgier (vide rozdział „A“).

Powyższe przepisy nie naruszają w niczem postanowień tutejszego obwieszczenia z dnia 30. marca 1904 L. 12.024, tyczących się superrewizyi bydła rogatego, wywożonego z Galicyi do państwa niemieckiego.

22. Względem wywozu koni wyścigowych i kłusaków obowiązują ułatwienia podane w rozdziale „A“ punkt 4. Do wydawania świadectw dla takich koni upoważnione są na razie: Jockey Klub we Wiedniu, oraz związek wyścigów kłusem (Trabrennverein) we Wiedniu.

23. Paszporty zbiorowe dla drobiu przeznaczonego do wywozu do państwa niemieckiego muszą zawierać równobrzmiące poświadczenie, jakie obowiązuje dla drobiu przeznaczonego do wprowadzania, t j. że w gminie z której się zwierzęta wysyła, żadna zaraźliwa choroba drobiu nie panuje, względnie nie panowała przez 14 dni po dniu, w którym zarazę uznano urzędownie za wygasłą.

Gdy jednak w myśl § 5 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73 (tutejsze obwieszczenie z dnia 10. kwietnia 1903 L. 42.581) zarówno cholerę, jak i pomór drobiu uznawać należy urzędownie za wygasłą, już po upływie 8 dni po ostatnim wypadku padnięcia, względnie wyzdrowienia zwierząt, przeto wydanie poświadczenia weterynarskiego jest dopuszczalne dopiero w 21 dniu po ogłoszeniu zarazy za wygasłą, względnie po uchyleniu zamknięcia

Nadto, o ile chodzi o posyłki drobiu przeznaczonego do państwa niemieckiego, to jak to już przewidziano w § 8 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, w brzmieniu zmienionem § 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 20, oraz rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 21. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 31. wykonywanie oględzin i klauzulowanie paszportów w stacyach granicznych jest nadal niedopuszczalne.

Przeciwnie czynności te uskutecznione być mają już przed załadowaniem zwierząt do wagonów we wszystkich wypadkach, gdy od wydania poświadczenia weterynarskiego upłynęło więcej niż 3 dni. Jeżeli zaś dobry stan zdrowia stwierdzono na paszporcie na 3 lub mniej dni przed zgłoszeniem zwierząt do załadowania, wówczas odpada potrzeba ponownego badania drobiu przeznaczonego do transportu koleją lub okrętem.

Ładowanie takich posyłek drobiu odbywać się może tylko na stacyach kolejowych, które są ustanowione jako stałe stacye dla ładowania i wyładowywania odżuwaczy i świń.

Koszta ewentualnych oględzin takiego drobiu przed załadowaniem do wagonów (okrętów) ponosić mają strony.

Taksę za weterynarskie oględziny drobiu, jaką ma ekspo ter (posyłający) uiścić z góry w kasie kolejowej ustanawia się:

a) od 1 do 100 sztuk 50 h;

b) za każde dalsze 100 sztuk po 30 h; nadto

c) jako zwrot kosztów podróży za jednorazową jazdę weterynarza do stacyi kolejowej taksę fiakra, która w danej miejscowości obowiązuje.

Należytość za dojazd ma być rozdzielona na wszystkich nadawców bez względu na rodzaje zwierząt.

24. Względem przyznanego punktem 10 protokołu końcowego wywozu świń wynoszącego rocznie do 50 względnie 30 tysięcy sztuk na natychmiastową rzeź w rzeźniach położonych na granicy bawarskiej i saskiej obowiązują następujące przepisy:

Świnie przeznaczone do Bawaryi mają być poddane rzezi w rzeźniach Rosenheim i Passawie (Passau), zaś nierogacizna przeznaczona do Saksonii w publicznej rzeźni w Bodenbach.

Zwierzęta te podlegają ocleniu i oględzinom weterynarskim przez król. bawarskie względnie saskie organa urzędowe w Kufstein, Freilassing, ewen-

tualnie na dworcu kolejowym w Salzburgu lub Passawie, względnie w Bodenbach.

Takie świnie będą dopuszczone na natychmiastową rzeź w nazwanych rzeźniach tylko na podstawie klauzuli weterynarskiej wydanej po myśli art. 2 konwencyi weterynaryjnej, która nadto zawierać winna potwierdzenie, że zwierzęta przed wysłaniem pozostawały w miejscu pochodzenia (pobytu) przez 30 dni w weterynarskiej obserwacyi, uznane zostały za niepodejrzane i że obszar polityczny władzy I. instancyi, gdzie zwierzęta były w obserwacyi, jest wolny od pomoru (zarazy) świń, jakoteż zarazy pyska i racic.

Celem utrzymania oznaczonego kontyngentu prowadzić się będzie w c. k. Ministerstwie spraw wewnętrznych ewidencyę wywozu świń.

O zamierzonym wywozie winne zatem strony nie wcześniej jak 6 tygodni przed nastaniem miesiąca, w którym nastąpić ma wywóz, donieść c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych za pośrednictwem władzy administracyjnej I. instancyi, w obrębie której będzie się odbywać weterynarska obserwacya świń, podając ilość zwierząt, ich pochodzenie, miejscowość, w której odbyć się ma obserwacya, rzeźnię, do której są przeznaczone i czas ich wywozu (miesiąc oraz dzień i tak: albo między 1 a 10, lub między 10 a 20, albo wreszcie między 20 a ostatnim dniem miesiąca.

Doniesienia o zamierzonym wywozie mogą być także wnoszone dopiero po rozpoczęciu weterynarskiej obserwacyi, w takim jednak wypadku należy je zaopatrzyć poświadczeniem urzędowego weterynarza, że świnie pozostają w weterynarskiej obserwacyi i od którego dnia obserwacya ta się rozpoczęła.

Wyprowadzenie zwierząt, względnie wydanie potrzebnej do ich wywozu klauzuli weterynarza państwowego dopuszczalne jest tylko za pozwoleniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, które udzielać je będzie z uwzględnieniem pierwszeństwa zgłoszeń, o ile wystarczać będzie kontyngent, jaki pozostaje do dyspozycyi.

Jeżeli eksporter (wysyłający) otrzymawszy pozwolenie nie zrobił z niego użytku bez ważnej przyczyny i przez to dał powód do przypadku całego lub jednej części kontyngentu, wówczas traci w skutek tego prawo do uwzględnienia następnych podań o pozwolenie wywozu.

Jeżeli w czasie przepisanej 30 dniowej obserwacyi weterynarskiej zajdą okoliczności, któreby czyniły wywóz świń niedopuszczalnym, mają strony bezzwłocznie donieść o tem politycznej władzy powiatowej miejscowości, w której odbywa się obserwacya.

Rzeczona władza jest obowiązaną te doniesienia jakoteż wspomiane okoliczności, o ile one zaliczają się do takich, które wymagają urzędowej interwencyi (jak n. p. wybuch zarazy pomiędzy obserwowanemi zwierzętami, albo tylko pojawienie się jej w dotyczącym powiecie politycznym) bezzwłocznie i wprost podawać do wiadomości c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.

D) Dezinfekcya na kolejach żelaznych.

Równocześnie z konwencyą weterynaryjną wchodzi w życie umowa o dezinfekcyi wagonów z dnia 25. stycznia 1905 zawarta z państwem niemieckiem stosownie do artykułu 8 tej konwencyi, oraz rozporządzenie ministeryalne w sprawie czyszczenia i odrażania wozów kolejowych używanych do transportu zwierząt z dnia 21. lutego 1906 Dz. u. p. Nr. 30.

E) Postanowienia karne.

Wprowadzanie zwierząt przez granicę z ominięciem graniczno-cłowej względnie granicznej kontroli weterynarno-policyjnej będzie karane według § 46 ogólnej ustawy o chorobach stadnych z dnia 29. lutego 1880 Dz. u. p. Nr. 35, także uznaniem przydybanych zwierząt za przepadłe.

Powyższe postanowienia wchodzą natychmiast w wykonanie a równocześnie uchylają rozporządzenia tutejsze z dnia 15. grudnia 1898 L. 88.539, 7. czerwca 1899 L. 50.658, oraz obwieszczenia z dnia 24. marca i 9. sierpnia 1900 L. 29.961 i 79.119 a nadto wszystkie inne te rozporządzenia tutejsze, które nie są zgodne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 67.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 5. kwietnia 1906 L. 42.977, tyczące się konwencyi weterynaryjnej, zawartej między Austro-Węgrami a królestwem włoskiem.

Z dniem 1. marca 1906 weszła w życie ogłoszona w Nr. 45 ex 1906 Dziennika ustaw państwa nowa konwencya weterynaryjna z dnia 12. lutego 1906, zawarta między Austro-Węgrami a królestwem włoskiem równocześnie z nową umową o handlu i żegludze.

Skutkiem tego traci jednocześnie moc obowiązującą, dotychczasowa konwencya weterynaryjna z królestwem włoskiem z dnia 7. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 65 ex 1888.

W myśl art. 1. nowej umowy wzajemny obrót zwierzętami jednokopytowemi, przeżuwaczami, nierogacizną, surowymi produktami zwierzęcymi i przedmiotami, które mogą być nośnikami zarazy, może być ograniczony do

stałych miejsc wchodu i tam poddany weterynarskiej kontroli państwa, do którego się je wprowadza.

Obowiązujące dotąd zarządzenia właściwych władz krajowych, względem importu z Włoch do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa, które wydano poprzednio na podstawie punktu 2 i 3 art 2 dawnej konwencyi weterynaryjnej, nie ulegają — z powodu wejścia w życie nowej umowy — żadnej zmianie.

Przy wprowadzaniu lub przeprowadzaniu zwierząt, produktów zwierzęcych i przedmiotów w punkcie 1 wymienionych z obszaru lub przez obszar jednego państwa do lub przez obszar państwa drugiego, należy stosownie do przepisów artykułu 2 konwencyi, przedłożyć świadectwo pochodzenia, które ma być wydane przez władzę miejscową i — o ile się to tyczy zwierząt żywych — winno zawierać ilość, dokładny opis i szczególne odznaki zwierząt, oraz miejsce ich przeznaczenia.

W świadectwach dla zwierząt racicowych ma być nadto potwierdzone, że zwierzęta przez 40 dni stały w gminie, w której wydano paszport.

Świadectwo pochodzenia musi być opatrzone poświadczeniem weterynarza, pozostającego w służbie państwowej lub innego weterynarza, do tego przez władzę państwową specyalnie upoważnionego, co do stanu zdrowia dotyczących zwierząt, a nadto co do okoliczności, że w gminie, zkąd zwierzęta pochodzą, jak i sąsiednich w ostatnich 40 dniach przed odejściem zwierząt nie panował księgosusz, ani inna zaraza, co do której istnieje obowiązek donoszenia, a którąby się mogła udzielić rodzajowi zwierząt, na który wydano świadectwo.

Pojawienie się odosobnionych (sporadycznych) przypadków wąglika, szelestnicy, róży wąglikowej lub wścieklizny w gminie sąsiedniej nie przeszkadza wprawdzie wydaniu świadectwa, jednakże wypadki takie muszą być w świadectwie uwidocznione.

To samo tyczy się zarazy otrętu na częściach płciowych w razie wydawania świadectw na woły i wałachy.

Dla koni, mułów, osłów i bydła rogatego mają być wydawane pojedyncze paszporty, (na każdą sztukę osobno), dla owiec, kóz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe.

Ważność tych świadectw trwa dziesięć (10) dni, jednakże w czasie transportu zwierząt może być przedłużona na dalszych 10 dni przez to, że zwierzęta będą ponownie zbadane przez weterynarza pozostającego w służbie państwowej, lub innego weterynarza, do tego przez władzę państwową specyalnie upoważnionego, a wynik badania w świadectwie uwidoczniony.

Takie badanie zwierząt, jakoteż klauzulowanie paszportów musi być przedsięwzięte w każdym wypadku a przy transportach, przeznaczonych do przewozu kolejami lub okrętami nastąpić ma przed załadowaniem zwierząt.

Do wykonywania powyżej określonych czynności powołani są weterynarze pozostający w służbie państwowej, jakoteż weterynarze, którzy mogą wykazać się kwalifikacyą przepisaną rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 21. marca 1873 Dz. u. p. Nr. 57.

Jedynie badanie zwierząt przeznaczonych do transportu kolejami lub okrętami zastrzega się weterynarzom ustanowionym w myśl § 10 ogólnej ustawy o chorobach stadnych oglądaczami na stacyach kolejowych.

Gdyby u wprowadzonych zwierząt stwierdzono zarazę już po przejściu przez granicę, natenczas stosownie do końcowego ustępu artykułu 3 konwencyi ma urzędujący weterynarz spisać dokładny protokół o tem i odpis tego protokołu, bezzwłocznie przedłożyć w drodze służbowej c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do dalszego urzędowego traktowania.

Niezależnie od tego winien urzędujący weterynarz o każdem zakwestyonowaniu zwierząt nadeszłych z Włoch donieść bezzwłocznie urzędowemi kartami korespondencyjnemi wprost c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych i c. k. Namiestnictwu.

Wykonywanie postanowień artykułu 4 i 6 konwencyi względem wydawania ograniczeń i zakazów przywozu zwierząt, produktów zwierzęcych i przedmiotów, które mogą być nośnikami zarazy z Włoch, należy w myśl § 3 ogólnej ustawy o chorobach stadnych w pierwszym rzędzie do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Przy zawarciu nowej konwencyi nie uwzględniono obrotu drobiem skutkiem czego regulowanie obrotu temi zwierzętami w ramach postanowień artykułu 6 alinea b) nowej umowy o handlu i żegludze (Dz. u. p. Nr. 44) pozostawiono samoistnej ocenie państw związanych ugodą.

Wskutek tego nie zmienia się dotychczas obowiązujących przepisów względem wprowadzania drobiu z królestwa włoskiego.

W sprawie wywozu drobiu do Włoch zauważa się jednak, że postanowienie § 8 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903 Dz. u. p. Nr. 73, zmienione częściowo § 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1904 Dz. u. p. Nr. 29, którym przepisano zaopatrywanie paszportami i weterynarskie badanie drobiu handlowego przeznaczonego do wywozu za granicę państwa — zatem także i do Włoch — zastąpione zostało nowymi przepisami § 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. lutego 1906 Dz. p. p. Nr. 31 tylko o ile chodzi o wywóz drobiu do państwa niemieckiego.

Ponieważ więc nie ma przyczyny poddawania wywozu drobiu do Włoch jakimkolwiek ograniczeniom, przeto nie należy w przyszłości obwieszczenia tutejszego z dnia 10. kwietnia 1903 L. 42.581, o ile się tyczy zarządzeń wydanych na podstawie § 8 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903 Dz. p. p. Nr. 73, stosować do drobiu przeznaczonego na wywóz do królestwa włoskiego.

Obrót produktami mlecznymi, topionym łojem i tłuszczem, fabrycznie wypraną i w zamkniętych worach opakowaną wełną, kiszkami suchemi i solonemi w zamkniętych pakach lub beczkach, jest dozwolony i bez przedkładania świadectw pochodzenia.

Wprowadzanie i przewóz innych surowych produktów zwierzęcych można uczynić zależnem od przedłożenia świadectwa urzędu gminnego stwierdzającego, że zwierzęta, z których te produkta pochodzą, były zdrowe i że gmina, skąd te ostatnie pochodzą, wolna jest od zaraz.

Pod względem dezinfekcyi wozów kolejowych i okrętów, które są przeznaczone do przewożenia zwierząt jednokopytowych, przeżuwaczy i świń do królestwa włoskiego należy postępować w myśl wewnątrz kraju obowiązujących przepisów ustawy z dnia 19. lipca 1879 Dz. p. p. Nr. 108, jakoteż rozporządzeń ministeryalnych z dnia 7. sierpnia 1879 Dz. p. p. Nr. 109 i 21. lutego 1906 Dz. u. p. Nr. 30.

Powyższe zarządzenia wchodzą natychmiast w wykonanie.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r

Nr. 68.

U s t a w a

z dnia 6. kwietnia 1906, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Stryja na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina miasta Stryja pobierać będzie na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne:

1. Od każdego, za opłatą wstępu urządzonego balu, pikniku lub od każdej za opłatą wstępu urządzonej zabawy z tańcami, czy to w publicznym, czy też w prywatnym lokalu, opłatę stosownie do uznania Magistratu według trzech klas po dwanaście kor., ośm kor., lub cztery kor.

Bale, pikniki lub zabawy z tańcami, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

2. Od przedstawień teatralnych, koncertów, produkcyi sztuk konnych, ogni sztucznych, produkcyi prestydygitatorskich, magicznych i t. p. za każde przedstawienie opłatę stosownie do uznania Magistratu, według trzech klas: po dwanaście kor., ośm kor. lub 4 kor.

Przedstawienia, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cele dobroczynne, wolne są od opłaty.

3. Od menażeryi, panoramy, kosmoramy, dioramy, ciemni optycznych (camera obscura), figur woskowych lub innych gabinetów, w miarę ich jakości i stosownie do uznania Magistratu, według trzech klas: po dwanaście kor., ośm kor. i cztery kor. za każdy tydzień, zaś po trzydzieści sześć kor., dwadzieścia cztery kor. lub dwanaście kor. za każdy miesiąc.

4. Od panoram przenośnych (skrzynkowych) tudzież od artistów i innych muzykantów i kataryniarzy zarobkujących po ulicach, placach i domach, tudzież w publicznych lokalach, opłatę po pięćdziesiąt hal. za każdy tydzień.

5. Od produkcyi muzycznych w lokalach publicznych, t. j. w restauracyach, piwiarniach, kawiarniach i szynkowniach opłatę po sześćdziesiąt hal. za każdy wieczór. Od produkcyi muzycznych zaś ze śpiewkami (tingle-tangle, café concert, café chantant) lub z przedstawieniami teatralnemi połączonych, opłatę za każdy wieczór po dwie korony.

Art. II.

Każde uszczuplenie dochodu z powyższych opłat karane będzie grzywną przypadającą funduszowi miejscowych ubogich w wysokości dwu do pięciokrotnej opłaty uszczuplonej, a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny, aresztem w stosunku jednego dnia za każdych dziesięć koron grzywny.

Art. III.

Postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy i orzekanie kar przysłuża burmistrzowi miasta, względnie jego zastępcy.

Art. IV.

Od wymiaru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych można odwołać się w terminie i w sposób przewidziany postanowieniami ustawy z dnia 13. marca 1889, Dz. ust. kraj. Nr. 24.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 6. kwietnia 1906.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 69.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 6. kwietnia 1906 L. 33.331, w przedmiocie przedłużenia Wydziałom powiatowym w Złoczowie i Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Krasne-Gliniany na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałom powiatowym w Złoczowie i Kamionce strumiłowej udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 17. lutego 1901 (Dz. u. kr. Nr. 34) koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Krasne-Gliniany na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Krasne-Gliniany Wydziałom powiatowym w Złoczowie i Kamionce strumiłowej jako władzy zarządzającej, na rzecz tejże drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§ 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz u kr. Nr. 43, przy pomocy pobieranego w myśl § 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta,

pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w § 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy w Krasnem według następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

Dochód z myta wpływać ma w $^{76}/_{100}$ częściach do właściwego funduszu drogowego powiatu złoczowskiego, a w $^{24}/_{100}$ częściach do odnośnego funduszu drogowego powiatu Kamioneckiego.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 6. kwietnia 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 70.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 21. kwietnia 1906 L. 5637/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach: Bosyry, Czarnokońce wielkie, Hadyńkowce, Horodnica, Howiłów wielki, Jabłonów, Krogulec, Krzyweńkie, Niżborg nowy, Niżborg stary, Suchostaw, Szydłowce, Tłusteńkie, Wasylkowce, powiatu Husiatyńskiego: Hulcze, Uhrynów, Tartaków miasto, Tartaków wieś, Wareż miasto, Wareż wieś, powiatu Sokalskiego; Antoniów, Brandwica, Dąbrowa rzeczycka, Grębów, Jastkowice, Nowiny, Orzechów, Ostrówek, Pniów, Rzeczyca długa, Rzeczyca okrągła, Witkowice, Wola rzeczycka, Żabno, Zarzekowice, powiatu Tarnobrzeskiego: Hnilice wielkie, Suchowce i Szelpaki, powiatu Zbarazkiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29 lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości:

Bosyry, Czarnokońce wielkie, Hadyńkowce, Horodnica, Howiłów wielki, Jabłonów, Krogulec, Krzyweńkie, Niżborg nowy, Niżborg stary, Suchostaw, Szydłowce, Tłusteńkie, Wasylkowce, powiatu Husiatyńskiego; Hulcze, Uhrynów, Tartaków miasto, Tartaków wieś, Wareż miasto, Wareż wieś, powiatu Sokalskiego; Antoniów, Brandwica, Dąbrowa rzeczycka. Grębów, Jastkowice, Nowiny, Orzechów, Ostrówek, Pniów, Rzeczyca długa, Rzeczyca okrągła, Witkowice, Wola rzeczycka. Żabno. Zarzekowice, powiatu Tarnobrzeskiego; Hnilice wielkie, Suchowce i Szelpaki, powiatu Zbarazkiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858 Dz. p p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

Za c. k. Namiestnika.
Łoś w. r.

Nr. 71.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. kwietnia 1906 L. 34.151, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Nadwórnej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Nadwórna-Markowce.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Nadwórnej, udzielonej uchwałą sejmową zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 17. lutego 1901 (Dz. u. kr. Nr. 34), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Nadwórna-Markowce, na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowice:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Nadwórna-Markowce, Wydziałowi powiatowemu w Nadwórnej jako władzy zarządzającej, na rzecz tejże drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§ 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u kr. Nr 43, przy pomocy pobieranego w myśl § 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta pokrywać będzie wszelkie koszta połączene z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w § 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 13. kwietnia 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.